

CARTA DOMINICAL

16 D'ABRIL DE 2023

RESSÓ DE LA PARAULA Portants d'aromes

Mirem d'adoptar l'actitud interior que demana la contemplació d'una icona i deixem que l'esperit desperti en nosaltres una oració personal arrelada en la vida.

L'escena és ben coneguda. Apareix narrada pels quatre evangelis, encara que amb diferències. Diu sant Marc (16,1-2,5-7):

Passat el repòs del dissabte, Maria Magdalena, Maria, mare de Jaume, i Salomé van comprar olis aromàtics per anar a ungir el cos de Jesús. El diumenge, molt de matí, arribaren al sepulcre a la sortida del sol. Van entrar al sepulcre i veieren assegut a la dreta un jove vestit de blanc, i s'esglaiaren. Ell els diu: --No us espanteu. Vosaltres busqueu Jesús de Natzaret, el crucificat: ha ressuscitat, no és aquí. Mireu el lloc on l'havien posat. Però ara aneu a dir als seus deixebles i a Pere: "Ell va davant vostre a Galilea; allà el veureu, tal com us va dir."

Des del primer moment els deixebles de Jesús hem considerat que el diumenge, primer de la setmana, és el dia del Senyor, el dia de la Resurrecció.

Les dones porten perfums, que havien comprat per a perfumar (ungir?) el cos de Jesús. Aquesta és una autèntica i bella oració. Tot el que neixi de l'afecte sincer i manifesti amor gratuït cap a Jesús és veritable oració i fins i tot ofrena a Ell. Potser va ser l'amor que brollava d'una fe incipient.

El sepulcre resta buit, sols conté el sudari aplegat amb el qual s'havia amortallat Jesús. Veure el sepulcre buit no és més que motiu d'inquietud, és un interrogant. Per això calia que un àngel anunciador donés raó del que havia esdevingut, la gran notícia de la Resurrecció de Jesús. Així mateix avui, com

sempre, els signes i interrogants han d'estar acompanyats per un enviat, un evangelitzador que ens digui: no tingueu por, ha ressuscitat... mireu el lloc on el posaren!

El que troben les dones en la tomba és el sudari aplegat, tal com apareix en icones semblants. Aquest sudari ha suggerit en molts autors espirituals la representació d'una crisàlide. L'Esperit estimula la imaginació amb genialitats. Forma part de la tradició espiritual explicar l'esdeveniment de la Resurrecció de Jesús, posant l'exemple de l'admirable procés de transformació que es fa en el pas de crisàlide a papallona: un mateix ésser viu que passa d'estar tancat en una closca a alliberar-se'n esdevenint un ésser encantador per la seva bellesa i la seva capacitat de volar. Així, diuen, Crist ressuscitat... I així també tots els que ressuscitem amb Ell.

Però l'àngel evangelitzador, a més d'anunciar la Resurrecció per tal que creguin i superin així el temor, els convida a anunciar, elles mateixes, la notícia. Llavors, aquelles dones que portaven perfums per al cos sense vida de Crist (en grec s'anomenen "mirófores", portants de perfum) continuen oferint les seves oracions a Crist viu... i comunicant "la bona olor de Crist" a tots els homes.

Som nosaltres l'encens perfumat que s'ofereix a Crist (2Co 2,15), com ho va ser Jesús oferint-se al Pare (Ef 5,2) i tot gest d'ajuda i d'amor fratern ve a ser un sacrifici d'olor agradable a Déu (Fl 4,18). Evangelitzar és il·luminar, però també "perfumar el món" encomanant la suau olor de Crist.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat